

Dorota Ponczek, Karolina Wej

MATeMATyka 1

Plan wynikowy

Zakres podstawowy

Oznaczenia:

K – wymagania konieczne, P – wymagania podstawowe, R – wymagania rozszerzające, D – wymagania dopełniające, W – wymagania wykraczające
Pogrubieniem oznaczono temat i wymagania, które wykraczają poza podstawę programową dla zakresu podstawowego.

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
1. LICZBY RZECZYWISTE				15
1. Liczby naturalne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja dzielnika liczby naturalnej – definicja liczby pierwszej – cechy podzielności liczb naturalnych – definicja liczby parzystej i nieparzystej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady liczb pierwszych, parzystych i nieparzystych – podaje dzielniki danej liczby naturalnej – przeprowadza proste dowody dotyczące podzielności liczb 	K P P–R	1
2. Liczby całkowite. Liczby wymierne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja liczby całkowitej – definicja liczby wymiernej – oś liczbowa – kolejność wykonywania działań 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje liczby całkowite i liczby wymierne wśród podanych liczb – podaje przykłady liczb całkowitych i wymiernych – odczytuje z osi liczbowej współrzędną danego punktu i odwrotnie: zaznacza punkt o podanej współrzędnej na osi liczbowej – wykonuje działania na liczbach wymiernych 	K K K K	1
3. Liczby niewymierne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja liczby niewymiernej – konstruowanie odcinków o długościach niewymiernych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje liczby niewymierne wśród podanych liczb – konstruuje odcinki o długościach niewymiernych – zaznacza na osi liczbowej punkt odpowiadający liczbie niewymiernej – wykazuje, dobierając odpowiednio przykłady, że suma, różnica, iloczyn oraz iloraz liczb niewymiernych nie musi być liczbą niewymierną 	K P–R P–D R–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. Rozwinięcie dziesiętne liczby rzeczywistej	<ul style="list-style-type: none"> – postać dziesiętna liczby rzeczywistej – metoda przedstawiania ułamków zwykłych w postaci dziesiętnej – metoda przedstawiania ułamków dziesiętnych w postaci ułamków zwykłych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wśród podanych liczb w postaci dziesiętnej liczby wymierne oraz niewymierne – wyznacza rozwinięcie dziesiętne ułamków zwykłych – zamienia skończone rozwinięcia dziesiętne na ułamki zwykłe – przedstawia ułamki dziesiętne okresowe w postaci ułamków zwykłych 	K K K P–R	1
5. Pierwiastek z liczby nieujemnej	<ul style="list-style-type: none"> – definicja pierwiastka kwadratowego z liczby nieujemnej – definicja pierwiastka trzeciego stopnia z liczby nieujemnej – definicja pierwiastka dowolnego stopnia z liczby nieujemnej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza wartość pierwiastka drugiego i trzeciego stopnia z liczby nieujemnej – oblicza wartość pierwiastka dowolnego stopnia z liczby nieujemnej 	K K–P	1
6. Działania na pierwiastkach	<ul style="list-style-type: none"> – działania na pierwiastkach 	<ul style="list-style-type: none"> – wyłącza czynnik przed znak pierwiastka – włącza czynnik pod znak pierwiastka – wyznacza wartości wyrażeń arytmetycznych zawierających pierwiastki, stosując prawa działań na pierwiastkach 	P–R P–R P–R	1
7. Pierwiastek nieparzystego stopnia z liczby rzeczywistej	<ul style="list-style-type: none"> – definicja pierwiastka trzeciego stopnia z liczby rzeczywistej – definicja pierwiastka nieparzystego stopnia z liczby rzeczywistej – działania na pierwiastkach 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza wartość pierwiastka trzeciego stopnia z liczby rzeczywistej – oblicza wartość pierwiastka nieparzystego stopnia z liczby rzeczywistej – wyznacza wartości wyrażeń arytmetycznych zawierających pierwiastki nieparzystego stopnia z liczb rzeczywistych, stosując prawa działań na pierwiastkach 	K K P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
8. Potęga o wykładniku całkowitym	<ul style="list-style-type: none"> – definicja potęgi o wykładniku naturalnym – definicja potęgi o wykładniku całkowitym ujemnym – twierdzenia o działaniach na potęgach 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza wartość potęgi liczby o wykładniku naturalnym i całkowitym ujemnym – stosuje twierdzenia o działaniach na potęgach do obliczania wartości wyrażeń – stosuje twierdzenia o działaniach na potęgach do upraszczania wyrażeń algebraicznych 	K P–R P–R	1
9. Notacja wykładnicza	<ul style="list-style-type: none"> – definicja notacji wykładniczej – sposób zapisywania małych i dużych liczb w notacji wykładniczej – działania na liczbach zapisanych w notacji wykładniczej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – zapisuje i odczytuje liczbę w notacji wykładniczej – wykonuje działania na liczbach zapisanych w notacji wykładniczej 	K P–R	1
10. Przybliżenia	<ul style="list-style-type: none"> – reguła zaokrąglania – przybliżanie z nadmiarem i z niedomiarem – błąd przybliżenia 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – zaokrągla liczbę z podaną dokładnością – oblicza błąd przybliżenia danej liczby oraz ocenia, czy jest to przybliżenie z nadmiarem, czy z niedomiarem – szacuje wyniki działań 	K K–P K–P	1
11. Procenty	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie procentu – pojęcie punktu procentowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza procent danej liczby – interpretuje pojęcia procentu i punktu procentowego – oblicza, jakim procentem jednej liczby jest druga liczba – wyznacza liczbę, gdy dany jest jej procent – zmniejsza i zwiększa liczbę o dany procent – stosuje obliczenia procentowe w zadaniach praktycznych – stosuje obliczenia procentowe w zadaniach praktycznych dotyczących płac, podatków, rozliczeń bankowych 	K K P P P P–R K–D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
12. Powtórzenie wiadomości 13. Praca klasowa i jej omówienie				3
2. JĘZYK MATEMATYKI				15
1. Zbiory	<ul style="list-style-type: none"> – sposoby opisywania zbiorów – zbiory skończone i nieskończone – zbiór pusty – definicja podzbioru – relacja zawierania zbiorów – zapis symboliczny zbioru 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – posługuje się pojęciami: zbiór, podzbiór, zbiór pusty, zbiór skończony, zbiór nieskończony – wymienia elementy danego zbioru oraz elementy do niego nienależące – opisuje słownie i symbolicznie dany zbiór – określa relację zawierania zbiorów 	K P P–R P–R	1
2. Działania na zbiorach	<ul style="list-style-type: none"> – iloczyn zbiorów – suma zbiorów – różnica zbiorów – dopełnienie zbioru 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – posługuje się pojęciami: iloczyn, suma oraz różnica zbiorów – wyznacza iloczyn, sumę oraz różnicę danych zbiorów – przedstawia na diagramie zbiór, który jest wynikiem działań na trzech dowolnych zbiorach – wyznacza dopełnienie zbioru 	K P–R R–D R	1
3. Przedziały	<ul style="list-style-type: none"> – określenie przedziałów: otwartego, domkniętego, lewostronnie domkniętego, prawostronnie domkniętego, nieograniczonego – zapis symboliczny przedziałów 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia pojęcia: przedział otwarty, domknięty, lewostronnie domknięty, prawostronnie domknięty, nieograniczony – zapisuje przedział i zaznacza go na osi liczbowej – odczytuje i zapisuje symbolicznie przedział zaznaczony na osi liczbowej – wyznacza przedział opisany podanymi nierównościami – wymienia liczby należące do przedziału, spełniające zadane warunki 	K K K P P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. Działania na przedziałach	<ul style="list-style-type: none"> – iloczyn, suma, różnica przedziałów 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza iloczyn, sumę i różnicę przedziałów oraz zaznacza je na osi liczbowej – wyznacza iloczyn, sumę i różnicę różnych zbiorów liczbowych oraz zapisuje je symbolicznie 	K–P R–D	1
5. Rozwiązywanie nierówności	<ul style="list-style-type: none"> – nierówności pierwszego stopnia z jedną niewiadomą – nierówności równoważne 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – sprawdza, czy dana liczba rzeczywista jest rozwiązaniem nierówności – rozwiązuje nierówności pierwszego stopnia z jedną niewiadomą – zapisuje zbiór rozwiązań nierówności w postaci przedziału – stosuje nierówności pierwszego stopnia z jedną niewiadomą do rozwiązywania zadań osadzonych w kontekście praktycznym 	K K–P K P–R	2
6. Mnożenie sum algebraicznych	<ul style="list-style-type: none"> – mnożenie sumy algebraicznej przez sumę 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – mnoży sumę algebraiczną przez sumę – przekształca wyrażenia algebraiczne, uwzględniając umowy o kolejności wykonywania działań – wykonuje działania na liczbach postaci $a + b\sqrt{c}$ 	K–P P–R P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
7. Wzory skróconego mnożenia	<ul style="list-style-type: none"> wzory skróconego mnożenia $(a \pm b)^2$ oraz $a^2 - b^2$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> stosuje odpowiedni wzór skróconego mnożenia do wyznaczenia kwadratu sumy lub różnicy oraz różnicy kwadratów przekształca wyrażenie algebraiczne z zastosowaniem wzorów skróconego mnożenia stosuje wzory skróconego mnożenia do wykonywania działań na liczbach postaci $a + b\sqrt{c}$ wyprowadza wzory skróconego mnożenia usuwa niewymierność z mianownika ułamka 	K P – D P – D R W	1
8. Zastosowanie przekształceń algebraicznych	<ul style="list-style-type: none"> zastosowanie przekształceń algebraicznych do przekształcania równoważnego równań i nierówności usuwanie niewymierności z mianownika 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> stosuje przekształcenia algebraiczne do przekształcania równoważnego równań oraz nierówności usuwa niewymierność z mianownika ułamka 	P – R P–D	2
9. Wartość bezwzględna	<ul style="list-style-type: none"> definicja wartości bezwzględnej interpretacja geometryczna wartości bezwzględnej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> oblicza wartość bezwzględną danej liczby upraszcza wyrażenia z wartością bezwzględną rozwiązuje, stosując interpretację geometryczną, elementarne równania i nierówności z wartością bezwzględną 	K–P P–R P–D	1
10. Błąd bezwzględny i błąd względny	<ul style="list-style-type: none"> określenie błędu bezwzględnego i błędu względnego przybliżenia 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> rozdziela pojęcia: błąd bezwzględny, błąd względny przybliżenia oblicza błąd bezwzględny oraz błąd względny przybliżenia liczby 	K P	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
11. Powtórzenie wiadomości 12. Praca klasowa i jej omówienie				3
3. FUNKCJA LINIOWA				14
1. Sposoby opisu funkcji	<ul style="list-style-type: none"> – definicja funkcji – sposoby opisywania funkcji – definicja miejsca zerowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje pojęcia: funkcja, argument, dziedzina, wartość funkcji, wykres funkcji, miejsce zerowe funkcji – rozpoznaje wśród danych przyporządkowań te, które opisują funkcje – podaje przykłady funkcji – opisuje funkcję różnymi sposobami 	K K–R K–R K–R	1
2. Wykres funkcji liniowej	<ul style="list-style-type: none"> – definicja funkcji liniowej – wykres funkcji liniowej – interpretacja geometryczna współczynników występujących we wzorze funkcji liniowej – pojęcia: pęk prostych, środek pęku 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje funkcję liniową, mając dany jej wzór oraz szkicuje jej wykres – interpretuje współczynniki występujące we wzorze funkcji liniowej i wskazuje wśród danych wzorów funkcji liniowych te, których wykresy są równoległe – podaje własności funkcji liniowej danej wzorem – wyznacza wzór funkcji liniowej, której wykres spełnia zadane warunki, np. jest równoległy do wykresu danej funkcji liniowej 	K – P K K–P P–R	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
3. Własności funkcji liniowej	<ul style="list-style-type: none"> własności funkcji liniowej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> wyznacza miejsce zerowe i określa monotoniczność funkcji liniowej danej wzorem wyznacza współrzędne punktów, w których wykres funkcji liniowej przecina osie układu współrzędnych oraz podaje, w których ćwiartkach układu znajduje się wykres wyznacza wartości parametrów, dla których funkcja ma określone własności 	K K P-R	1
4. Równanie prostej na płaszczyźnie	<ul style="list-style-type: none"> równanie kierunkowe prostej równanie ogólne prostej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> podaje równanie kierunkowe i ogólne prostej zamienia równanie ogólne prostej, która nie jest równoległa do osi OY, na równanie w postaci kierunkowej wyznacza równanie prostej przechodzącej przez dwa dane punkty rysuje prostą opisaną równaniem ogólnym wyznacza wartości parametru, dla których prosta spełnia określone warunki 	K P-R P P P-R	1
5. Współczynnik kierunkowy prostej	<ul style="list-style-type: none"> współczynnik kierunkowy prostej przechodzącej przez dwa dane punkty interpretacja geometryczna współczynnika kierunkowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> oblicza współczynnik kierunkowy prostej, mając dane współrzędne dwóch punktów należących do tej prostej szkicuje prostą, wykorzystując interpretację współczynnika kierunkowego odczytuje wartość współczynnika kierunkowego, mając dany wykres; w przypadku wykresu zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnym podaje wartość prędkości wyznacza równanie prostej przechodzącej przez dwa punkty 	K K-R P-D W	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
6. Warunek prostopadłości prostych	<ul style="list-style-type: none"> warunek prostopadłości prostych o równaniach kierunkowych wyznaczanie równania prostej prostopadłej do danej prostej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> podaje warunek prostopadłości prostych o równaniach kierunkowych wyznacza równanie prostej prostopadłej do danej prostej i przechodzącej przez dany punkt uzasadnia warunek prostopadłości prostych o równaniach kierunkowych 	K P–R D–W	1
7. Układy równań liniowych	<ul style="list-style-type: none"> metody algebraiczne rozwiązywania układów równań liniowych definicja układu równań oznaczonego, sprzecznego, nieoznaczonego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> rozwiązuje układ równań metodą podstawiania i przeciwnych współczynników określa typ układu równań (czy dany układ równań jest układem oznaczonym, nieoznaczonym, czy sprzecznym) układa i rozwiązuje układ równań do zadania z treścią rozwiązuje układ trzech równań z trzema niewiadomymi 	K–P K P R–D	2
8. Interpretacja geometryczna układu równań liniowych	<ul style="list-style-type: none"> interpretacja geometryczna układu oznaczonego, sprzecznego i nieoznaczonego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> interpretuje geometrycznie układ równań rozwiązuje układ równań metodą graficzną wykorzystuje związek między liczbą rozwiązań układu równań a położeniem prostych 	K K–P P–R	1
9. Funkcja liniowa – zastosowania	<ul style="list-style-type: none"> tworzenie modelu matematycznego opisującego przedstawione zagadnienie praktyczne 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> przeprowadza analizę zadania z treścią, a następnie zapisuje odpowiednie równanie, nierówność liniową lub wzór funkcji liniowej rozwiązuje ułożone przez siebie równanie, nierówność lub analizuje własności funkcji liniowej przeprowadza analizę wyniku i podaje odpowiedź 	P–R P–R P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
10. Powtórzenie wiadomości 11. Praca klasowa i jej omówienie				3
4. FUNKCJE				13
1. Dziedzina i miejsca zerowe funkcji	<ul style="list-style-type: none"> – dziedzina funkcji opisanej wzorem – definicja miejsca zerowego funkcji 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza dziedzinę funkcji opisanej wzorem – wyznacza miejsca zerowe funkcji opisanej wzorem 	P–D P–D	1
2. Szkicowanie wykresu funkcji	<ul style="list-style-type: none"> – wykres funkcji 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykres funkcji określonej nieskomplikowanym wzorem – szkicuje wykres funkcji przedziałami liniowej 	K–P P	1
3. Monotoniczność funkcji	<ul style="list-style-type: none"> – definicje: funkcji rosnącej, malejącej i stałej – pojęcie monotoniczności funkcji – definicje: funkcji nierosnącej i niemalejącej – pojęcie funkcji przedziałami monotonicznej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje pojęcie funkcji monotonicznej (rosnącej, malejącej, stałej) – na podstawie wykresu funkcji określa jej monotoniczność – rysuje wykres funkcji o zadanych kryteriach monotoniczności – bada na podstawie definicji monotoniczność funkcji określonej wzorem 	K K–R P–R W	1
4. Odczytywanie własności funkcji z wykresu	<ul style="list-style-type: none"> – zbiór wartości funkcji – interpretacja geometryczna miejsca zerowego funkcji – największa i najmniejsza wartość funkcji – znak wartości funkcji 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje pojęcia: zbiór wartości funkcji, największa i najmniejsza wartość funkcji – odczytuje z wykresu funkcji jej dziedzinę, zbiór wartości, miejsca zerowe; argumenty, dla których funkcja przyjmuje wartości ujemne; argumenty, dla których funkcja przyjmuje wartości dodatnie; przedziały monotoniczności funkcji, najmniejszą i największą wartość funkcji 	K K–D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. Przesuwanie wykresu wzdłuż osi OY	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresów funkcji $y = f(x) + q$ dla $q > 0$ oraz $y = f(x) - q$ dla $q > 0$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rysuje wykresy funkcji: $y = f(x) + q$ dla $q > 0$ oraz $y = f(x) - q$ dla $q > 0$ 	K–R	1
6. Przesuwanie wykresu wzdłuż osi OX	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresów funkcji $y = f(x - p)$ dla $p > 0$ oraz $y = f(x + p)$ dla $p > 0$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rysuje wykresy funkcji: $y = f(x - p)$ dla $p > 0$ oraz $y = f(x + p)$ dla $p > 0$ 	K–R	1
7. Przekształcanie wykresu przez symetrię względem osi układu współrzędnych	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresu funkcji $y = -f(x)$ – metoda otrzymywania wykresu funkcji $y = f(-x)$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykresy funkcji $y = -f(x)$ na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ – szkicuje wykresy funkcji $y = f(-x)$ na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ 	K–R K–R	2
8. Funkcje – zastosowania	<ul style="list-style-type: none"> – funkcje w sytuacjach praktycznych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zależność funkcyjną umieszczoną w kontekście praktycznym, określa dziedzinę oraz zbiór wartości takiej funkcji – przedstawia zależności opisane w zadaniach z treścią w postaci wzoru lub wykresu 	K P–D	1
9. Powtórzenie wiadomości 10. Praca klasowa i jej omówienie				3
5. FUNKCJA KWADRATOWA				19
1. Wykres funkcji $f(x) = ax^2$	<ul style="list-style-type: none"> – wykres i własności funkcji $f(x) = ax^2$, gdzie $a \neq 0$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykres funkcji $f(x) = ax^2$ – podaje własności funkcji $f(x) = ax^2$ – stosuje własności funkcji $f(x) = ax^2$ do rozwiązywania zadań 	K K P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
2. Przesunięcie wykresu funkcji $f(x) = ax^2$ wzdłuż osi OX i OY	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresów funkcji: $f(x) = ax^2 + q$, $f(x) = a(x - p)^2$, $f(x) = a(x - p)^2 + q$ – własności funkcji: $f(x) = ax^2 + q$, $f(x) = a(x - p)^2$, $f(x) = a(x - p)^2 + q$ – współrzędne wierzchołka paraboli 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykresy funkcji: $f(x) = ax^2 + q$, $f(x) = a(x - p)^2$, $f(x) = a(x - p)^2 + q$ i podaje ich własności – stosuje własności funkcji: $f(x) = ax^2 + q$, $f(x) = a(x - p)^2$, $f(x) = a(x - p)^2 + q$ do rozwiązywania zadań 	K–P R	2
3. Postać kanoniczna i postać ogólna funkcji kwadratowej	<ul style="list-style-type: none"> – postać ogólna funkcji kwadratowej – postać kanoniczna funkcji kwadratowej – trójmian kwadratowy – współrzędne wierzchołka paraboli – rysowanie wykresu funkcji kwadratowej postaci $f(x) = ax^2 + bx + c$ – wyróżnik trójmianu kwadratowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje wzór funkcji kwadratowej w postaci ogólnej i kanonicznej – oblicza współrzędne wierzchołka paraboli – przekształca postać ogólną funkcji kwadratowej do postaci kanonicznej (z zastosowaniem uzupełniania do kwadratu lub wzoru na współrzędne wierzchołka paraboli) i szkicuje jej wykres – przekształca postać kanoniczną funkcji kwadratowej do postaci ogólnej – wyznacza wzór ogólny funkcji kwadratowej, mając dane współrzędne wierzchołka i innego punktu jej wykresu – wyprowadza wzory na współrzędne wierzchołka paraboli 	K K P–R P P–R W	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. Równania kwadratowe	<ul style="list-style-type: none"> – metoda rozwiązywania równań przez rozkład na czynniki – zależność między znakiem wyróżnika a liczbą rozwiązań równania kwadratowego – wzory na pierwiastki równania kwadratowego – interpretacja geometryczna rozwiązań równania kwadratowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje wzory skróconego mnożenia oraz zasadę wyłączania wspólnego czynnika przed nawias do przedstawienia wyrażenia w postaci iloczynu – rozwiązuje równanie kwadratowe przez rozkład na czynniki – rozwiązuje równania kwadratowe, korzystając z poznanych wzorów – interpretuje geometrycznie rozwiązania równania kwadratowego – stosuje poznane wzory przy szkicowaniu wykresu funkcji kwadratowej 	K K–R K K P–D	2
5. Postać iloczynowa funkcji kwadratowej	<ul style="list-style-type: none"> – definicja postaci iloczynowej funkcji kwadratowej – twierdzenie o postaci iloczynowej funkcji kwadratowej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – definiuje postać iloczynową funkcji kwadratowej i warunek jej istnienia – zapisuje funkcję kwadratową w postaci iloczynowej – odczytuje wartości pierwiastków trójmianu podanego w postaci iloczynowej – przekształca postać iloczynową funkcji kwadratowej do postaci ogólnej – wykorzystuje postać iloczynową funkcji kwadratowej do rozwiązywania zadań 	K P P P R	2
6. Nierówności kwadratowe	<ul style="list-style-type: none"> – metoda rozwiązywania nierówności kwadratowych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozumie związek między rozwiązaniem nierówności kwadratowej a znakiem wartości odpowiedniego trójmianu kwadratowego – rozwiązuje nierówność kwadratową – wyznacza na osi liczbowej iloczyn, sumę i różnicę zbiorów rozwiązań kilku nierówności kwadratowych 	K K–P R–D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
7. Funkcja kwadratowa – zastosowania	– najmniejsza i największa wartość funkcji kwadratowej w przedziale domkniętym	Uczeń: – stosuje pojęcie najmniejszej i największej wartości funkcji – wyznacza wartość najmniejszą i największą funkcji kwadratowej w przedziale domkniętym – stosuje własności funkcji kwadratowej do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych	K P–D R–D	3
8. Powtórzenie wiadomości 9. Praca klasowa i jej omówienie				5
6. PLANIMETRIA				12
1. Miary kątów w trójkącie	– klasyfikacja trójkątów – twierdzenie o sumie miar kątów w trójkącie	Uczeń: – klasyfikuje trójkąty ze względu na miary ich kątów – stosuje twierdzenie o sumie miar kątów wewnętrznych trójkąta do rozwiązywania zadań – przeprowadza dowód twierdzenia o sumie miar kątów w trójkącie	K K–R D	1
2. Trójkąty przystające	– definicja trójkątów przystających – cechy przystawiania trójkątów – nierówność trójkąta	Uczeń: – podaje definicję trójkątów przystających oraz cechy przystawiania trójkątów – wskazuje trójkąty przystające – stosuje nierówność trójkąta do rozwiązywania zadań	K P–R P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
3. Trójkąty podobne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja wielokątów podobnych – cechy podobieństwa trójkątów – skala podobieństwa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy podobieństwa trójkątów – sprawdza, czy dane trójkąty są podobne – oblicza długości boków trójkąta podobnego do danego w danej skali – układa odpowiednią proporcję, aby wyznaczyć długości brakujących boków trójkątów podobnych – wykorzystuje podobieństwo trójkątów do rozwiązywania zadań 	K K–P K–R P–D R–W	2
4. Wielokąty podobne	<ul style="list-style-type: none"> – zależność między polami i obwodami wielokątów podobnych a skalą podobieństwa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcie figur podobnych – oblicza długości boków w wielokątach podobnych – wykorzystuje zależności między polami i obwodami wielokątów podobnych a skalą podobieństwa do rozwiązywania zadań 	K K–R K–D	2
5. Twierdzenie Talesa	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenie Talesa – twierdzenie odwrotne do twierdzenia Talesa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje twierdzenie Talesa i twierdzenie odwrotne do twierdzenia Talesa – wykorzystuje twierdzenie Talesa do rozwiązywania zadań – wykorzystuje twierdzenie Talesa do podziału odcinka w podanym stosunku – przeprowadza dowód twierdzenia Talesa 	K P–D P–R W	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
6. Trójkąty prostokątne	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenie Pitagorasa i twierdzenie odwrotne do twierdzenia Pitagorasa – wzory na długość przekątnej kwadratu i długość wysokości trójkąta równobocznego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje twierdzenie Pitagorasa i twierdzenie odwrotne do twierdzenia Pitagorasa oraz wzory na długość przekątnej kwadratu i długość wysokości trójkąta równobocznego – stosuje twierdzenie Pitagorasa do rozwiązywania zadań – korzystając z twierdzenia Pitagorasa, wyprowadza zależności ogólne, np. dotyczące długości przekątnej kwadratu i wysokości trójkąta równobocznego 	K P-R R-D	2
7. Powtórzenie wiadomości 8. Praca klasowa i jej omówienie				3
Godziny do dyspozycji nauczyciela				12
				Razem 100

MATeMATyka 2

Plan wynikowy

Zakres podstawowy

Oznaczenia:

K – wymagania konieczne, P – wymagania podstawowe, R – wymagania rozszerzające, D – wymagania dopełniające, W – wymagania wykraczające

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
1. SUMY ALGEBRAICZNE				10
1. Sumy algebraiczne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja jednomianu – pojęcie współczynnika jednomianu – pojęcie sumy algebraicznej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – porządkuje jednomiany – oblicza wartość liczbową wyrażeń algebraicznych 	K–P K–P	1
2. Dodawanie i odejmowanie sum algebraicznych	<ul style="list-style-type: none"> – dodawanie i odejmowanie sum algebraicznych – redukcja wyrazów podobnych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – redukuje wyrazy podobne – dodaje i odejmuje sumy algebraiczne 	K–P K–P	1
3. Mnożenie sum algebraicznych	<ul style="list-style-type: none"> – mnożenie sum algebraicznych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – mnoży sumę algebraiczną przez sumę – przekształca wyrażenia algebraiczne, zachowując kolejność wykonywania działań 	K–P K–P	1
4. Zastosowanie wzorów skróconego mnożenia	<ul style="list-style-type: none"> – stosowanie wzorów skróconego mnożenia 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje odpowiedni wzór skróconego mnożenia do przekształcania wyrażeń algebraicznych – stosuje wzory skróconego mnożenia do wykonywania działań na liczbach postaci $a + b\sqrt{c}$ 	K–P K–P	1
5. Równania kwadratowe – powtórzenie	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązywanie równań kwadratowych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje równania kwadratowe, dobierając odpowiednią metodę do danego równania 	K–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
6. Równania wyższych stopni	– metody rozwiązywania równań wyższych stopni	Uczeń: – rozwiązuje równania kwadratowe, korzystając z definicji pierwiastka – rozwiązuje równania kwadratowe, korzystając z własności iloczynu, w prostych przypadkach również stosując zasadę wyłączania wspólnego czynnika przed nawias	K–P K–R	2
7. Powtórzenie wiadomości 8. Praca klasowa i jej omówienie				3
2. FUNKCJE WYMIERNE				14
1. Proporcjonalność odwrotna	– definicja proporcjonalności odwrotnej – wielkości odwrotnie proporcjonalne – współczynnik proporcjonalności	Uczeń: – wyznacza współczynnik proporcjonalności – wskazuje wielkości odwrotnie proporcjonalne – podaje wzór proporcjonalności odwrotnej, znając współrzędne punktu należącego do wykresu – rozwiązuje zadania tekstowe, stosując proporcjonalność odwrotną	K K–P K–P P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
2. Wykres funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$	<ul style="list-style-type: none"> – hiperbola – wykres funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$, gdzie $a \neq 0$ – asymptoty poziome i pionowe wykresu funkcji – własności funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$, gdzie $a \neq 0$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykres funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$, gdzie $a \neq 0$ i podaje jej własności (dziedzinę, zbiór wartości, przedziały monotoniczności) – wyznacza asymptoty wykresu powyższej funkcji – szkicuje wykres funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$, gdzie $a \neq 0$, w podanym zbiorze – wyznacza współczynnik a tak, aby funkcja $f(x) = \frac{a}{x}$ spełniała podane warunki 	K K P–R R	1
3. Przesunięcie wykresu funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$ wzdłuż osi OY	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresów funkcji $f(x) = \frac{a}{x} + q$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dobiera wzór funkcji do jej wykresu – szkicuje wykresy funkcji: $f(x) = \frac{a}{x} + q$, podaje ich własności – wyznacza wzór funkcji spełniającej podane warunki 	K K–P P–R	1
4. Przesunięcie wykresu funkcji $f(x) = \frac{a}{x}$ wzdłuż osi OX	<ul style="list-style-type: none"> – metoda otrzymywania wykresów funkcji $f(x) = \frac{a}{x-p}$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dobiera wzór funkcji do jej wykresu – szkicuje wykresy funkcji: $f(x) = \frac{a}{x-p}$, podaje ich własności – wyznacza wzór funkcji spełniającej podane warunki 	K K–P P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. Wyrażenia wymierne	<ul style="list-style-type: none"> wyrażenia wymierne dziedzina wyrażenia wymiernego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> wyznacza dziedzinę wyrażenia wymiernego oblicza wartość wyrażenia wymiernego dla danej wartości zmiennej upraszcza wyrażenia wymierne 	K–R K K–R	2
6. Działania na wyrażeniach wymiernych	<ul style="list-style-type: none"> mnożenie i dzielenie wyrażeń wymiernych dziedzina iloczynu i ilorazu wyrażeń wymiernych Dodawanie i odejmowanie wyrażeń wymiernych dziedzina sumy i różnicy wyrażeń wymiernych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> wyznacza dziedzinę iloczynu, ilorazu, sumy i różnicy wyrażeń wymiernych mnoży wyrażenia wymierne dzieli wyrażenia wymierne Dodaje i odejmuje wyrażenia wymierne przekształca wzory, stosując działania na wyrażeniach wymiernych 	K–R K–R K–R K–R P–R	2
7. Równania wymierne	<ul style="list-style-type: none"> równania wymierne 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> rozwiązuje równania wymierne i podaje odpowiednie założenia stosuje równania wymierne w zadaniach różnych typów 	K–R P–R	1
8. Wyrażenia wymierne – zastosowania	<ul style="list-style-type: none"> zastosowanie wyrażeń wymiernych do rozwiązywania zadań tekstowych zastosowanie zależności $t = \frac{s}{v}$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje wyrażenia wymierne do rozwiązywania zadań tekstowych wykorzystuje wielkości odwrotnie proporcjonalne do rozwiązywania zadań tekstowych dotyczących szybkości 	K–D P–D	2
9. Powtórzenie wiadomości 10. Praca klasowa i jej omówienie				3

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
3. FUNKCJE WYKŁADNICZE I LOGARYTMY				15
1. Potęga o wykładniku wymiernym	<ul style="list-style-type: none"> definicja potęgi o wykładniku $\frac{1}{n}$ ($n \in \mathbb{N}$ i $n > 1$) liczby dodatniej definicja potęgi o wykładniku wymiernym liczby dodatniej prawa działań na potęgach o wykładnikach wymiernych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> oblicza potęgi o wykładnikach wymiernych zapisuje daną liczbę w postaci potęgi o wykładniku wymiernym upraszcza wyrażenia, stosując prawa działań na potęgach 	K–P K–P P–R	2
2. Potęga o wykładniku rzeczywistym	<ul style="list-style-type: none"> określenie potęgi o wykładniku rzeczywistym liczby dodatniej prawa działań na potęgach 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> zapisuje daną liczbę w postaci potęgi o danej podstawie upraszcza wyrażenia, stosując prawa działań na potęgach porównuje liczby przedstawione w postaci potęg 	K P–R P–D	1
3. Funkcje wykładnicze	<ul style="list-style-type: none"> definicja funkcji wykładniczej i jej wykres własności funkcji wykładniczej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> wyznacza wartości funkcji wykładniczej dla podanych argumentów sprawdza, czy punkt należy do wykresu danej funkcji wykładniczej szkicuje wykres funkcji wykładniczej i określa jej własności wyznacza wzór funkcji wykładniczej i szkicuje jej wykres, znając współrzędne punktu należącego do jej wykresu 	K K K P	1
4. Przekształcenia wykresu funkcji wykładniczej	<ul style="list-style-type: none"> metody szkicowania wykresów funkcji wykładniczych w różnych przekształceniach 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> szkicuje wykres funkcji wykładniczej, stosując przesunięcie i określa jej własności na podstawie wykresów funkcji odczytuje rozwiązania równań i nierówności 	K–P P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. Logarytm	<ul style="list-style-type: none"> definicja logarytmu liczby dodatniej równości: $\log_a a^x = x$, $\log_a 1 = 0$, $\log_a a = 1$, gdzie $a > 0$ i $a \neq 1$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> oblicza logarytm danej liczby stosuje równości wynikające z definicji logarytmu do obliczeń wyznacza podstawę logarytmu lub liczbę logarytmowaną, gdy dana jest jego wartość, podaje odpowiednie założenia dla podstawy logarytmu oraz liczby logarytmowanej zapisuje rozwiązania równania wykładniczego stosując logarytm bada znak logarytmu w zależności od wartości liczby logarytmowanej i podstawy logarytmu 	K P–R P–R P R–D	1
6. Logarytm dziesiętny	<ul style="list-style-type: none"> logarytm dziesiętny 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> podaje przybliżoną wartość logarytmów dziesiętnych korzystając z tablicy logarytmów dziesiętnych 	K–P	1
7. Logarytm iloczynu i logarytm ilorazu	<ul style="list-style-type: none"> twierdzenia o logarytmie iloczynu i logarytmie ilorazu 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> stosuje twierdzenia o logarytmie iloczynu i ilorazu do obliczania wartości wyrażeń z logarytmami dowodzi twierdzenia dotyczące działań na logarytmach 	K–R D–W	2
8. Logarytm potęgi	<ul style="list-style-type: none"> twierdzenie o logarytmie potęgi 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> stosuje twierdzenie o logarytmie potęgi do obliczania wartości wyrażeń z logarytmami dowodzi zależności stosując własności logarytmów 	K–R D–W	1
9. Zastosowania	<ul style="list-style-type: none"> zastosowania funkcji wykładniczej i logarytmów 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> stosuje funkcje wykładniczą i logarytmy do rozwiązywania zadań o kontekście praktycznym 	P–D	2
10. Powtórzenie wiadomości 11. Praca klasowa i jej omówienie				3

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. CIĄGI				18
1. Pojęcie ciągu	<ul style="list-style-type: none"> – definicja ciągu – wykres ciągu – wyraz ciągu 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza kolejne wyrazy ciągu, gdy danych jest kilka jego początkowych wyrazów – wyznacza wyrazy ciągu opisanego słownie – szkicuje wykres ciągu – podaje wyrazy ciągu spełniające dany warunek 	K–P K–P K–P P–R	1
2. Sposoby określania ciągu	<ul style="list-style-type: none"> – sposoby określania ciągu – wzór ogólny ciągu 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza wzór ogólny ciągu, mając danych kilka jego początkowych wyrazów – wyznacza początkowe wyrazy ciągu określonego wzorem ogólnym – wyznacza, które wyrazy ciągu przyjmują daną wartość – wyznacza wzór ogólny ciągu spełniającego podane warunki 	K–P K–P P–R R–D	2
3. Ciągi monotoniczne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja ciągu rosnącego, malejącego, stałego, niemalejącego i nierosnącego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady ciągów monotonicznych, których wyrazy spełniają dane warunki – uzasadnia, że ciąg nie jest monotoniczny, gdy dane są jego kolejne wyrazy – wyznacza wyraz a_{n+1} ciągu określonego wzorem ogólnym – bada monotoniczność ciągu, korzystając z definicji – wyznacza wartość parametru tak, aby ciąg był ciągiem monotonicznym 	K–P K–P K–P P–R R–D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. Ciąg arytmetyczny	<ul style="list-style-type: none"> – definicja ciągu arytmetycznego i jego różnicy – wzór ogólny ciągu arytmetycznego – monotoniczność ciągu arytmetycznego – pojęcie średniej arytmetycznej – własności ciągu arytmetycznego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady ciągów arytmetycznych – wyznacza wyrazy ciągu arytmetycznego, mając dany pierwszy wyraz i różnicę – określa monotoniczność ciągu arytmetycznego – wyznacza wzór ogólny ciągu arytmetycznego, mając dane dowolne dwa jego wyrazy – stosuje średnią arytmetyczną do wyznaczania wyrazów ciągu arytmetycznego – sprawdza, czy dany ciąg jest ciągiem arytmetycznym – wyznacza wartości zmiennych tak, aby wraz z podanymi wartościami tworzyły ciąg arytmetyczny – stosuje własności ciągu arytmetycznego do rozwiązywania zadań 	K K–P K–P P P–R P–R P–D P–D	2
5. Suma początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego	<ul style="list-style-type: none"> – wzór na sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego – stosuje własności ciągu arytmetycznego do rozwiązywania zadań tekstowych – rozwiązuje równania z zastosowaniem wzoru na sumę wyrazów ciągu arytmetycznego 	K–P P–R R–D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
6. Ciąg geometryczny	<ul style="list-style-type: none"> – definicja ciągu geometrycznego i jego ilorazu – wzór ogólny ciągu geometrycznego – monotoniczność ciągu geometrycznego – pojęcie średniej geometrycznej 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady ciągów geometrycznych – wyznacza wyrazy ciągu geometrycznego, mając dany pierwszy wyraz i iloraz – wyznacza wzór ogólny ciągu geometrycznego, mając dane dowolne dwa jego wyrazy – sprawdza, czy dany ciąg jest ciągiem geometrycznym – wyznacza wartości zmiennych tak, aby wraz z podanymi wartościami tworzyły ciąg geometryczny – określa monotoniczność ciągu geometrycznego – stosuje monotoniczności ciągu geometrycznego do rozwiązywania zadań – stosuje średnią geometryczną do rozwiązywania zadań 	K K–P P P–R P–D P–R P–R D–W	2
7. Suma początkowych wyrazów ciągu geometrycznego	<ul style="list-style-type: none"> – wzór na sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego – stosuje wzór na sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego do rozwiązywania zadań 	K–P P–R	1
8. Procent składany	<ul style="list-style-type: none"> – procent składany – kapitalizacja, okres kapitalizacji – stopa procentowa: nominalna i efektywna 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza wysokość kapitału, przy różnym okresie kapitalizacji – oblicza oprocentowanie lokaty – określa okres oszczędzania – rozwiązuje zadania związane z kredytami 	K–P P–R P–R P–R	2
9. Powtórzenie wiadomości 10. Praca klasowa i jej omówienie				4

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. TRYGONOMETRIA				12
1. Funkcje trygonometryczne kąta ostrego	<ul style="list-style-type: none"> – definicje funkcji trygonometrycznych kąta ostrego – wartości funkcji trygonometrycznych kątów 30°, 45°, 60° 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje definicje funkcji trygonometrycznych kąta ostrego w trójkącie prostokątnym – podaje wartości funkcji trygonometrycznych kątów 30°, 45°, 60° – oblicza wartości funkcji trygonometrycznych kątów ostrych danego trójkąta prostokątnego – wyznacza wartości funkcji trygonometrycznych kątów ostrych w bardziej złożonych sytuacjach 	K P K P-R	2
2. Trygonometria – zastosowania	<ul style="list-style-type: none"> – odczytywanie wartości funkcji trygonometrycznych kątów z tablic – zastosowanie funkcji trygonometrycznych do rozwiązywania zadań 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – odczytuje wartości funkcji trygonometrycznych danego kąta z tablic lub wartości kąta na podstawie wartości funkcji trygonometrycznych – stosuje funkcje trygonometryczne do rozwiązywania zadań praktycznych 	K P-D	2
3. Rozwiązywanie trójkątów prostokątnych	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązywanie trójkątów prostokątnych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje trójkąty prostokątne 	K-D	1
4. Związki między funkcjami trygonometrycznymi	<ul style="list-style-type: none"> – podstawowe tożsamości trygonometryczne – wzory na $\sin(90^\circ - \alpha)$, $\cos(90^\circ - \alpha)$, $\operatorname{tg}(90^\circ - \alpha)$ 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje związki między funkcjami trygonometrycznymi tego samego kąta – wyznacza wartości pozostałych funkcji trygonometrycznych, gdy dana jest jedna z nich – stosuje poznane związki do upraszczania wyrażeń zawierających funkcje trygonometryczne – uzasadnia związki między funkcjami trygonometrycznymi 	K P-R P-D D	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. Funkcje trygonometryczne dowolnego kąta	<ul style="list-style-type: none"> – kąt w układzie współrzędnych – funkcje trygonometryczne dowolnego kąta – znaki funkcji trygonometrycznych – wartości funkcji trygonometrycznych niektórych kątów 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – zaznacza kąt w układzie współrzędnych – wyznacza wartości funkcji trygonometrycznych kąta, gdy dane są współrzędne punktu leżącego na jego końcowym ramieniu – określa znaki funkcji trygonometrycznych danego kąta – oblicza wartości funkcji trygonometrycznych szczególnych kątów, np.: 90°, 120°, 135°, 150° – wykorzystuje funkcje trygonometryczne do rozwiązywania zadań 	K K K P P–D	2
6. Powtórzenie wiadomości 7. Praca klasowa i jej omówienie				3
6. PLANIMETRIA				16
1. Długość okręgu i pole koła	<ul style="list-style-type: none"> – wzory na długość okręgu i długość łuku okręgu – wzory na pole koła i pole wycinka koła 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje wzory na długość okręgu i długość łuku okręgu oraz wzory na pole koła i pole wycinka koła – stosuje poznane wzory do obliczania pól i obwodów figur 	K P–D	1
2. Wzajemne położenie dwóch okręgów	<ul style="list-style-type: none"> – okręgi styczne – okręgi przecinające się – okręgi rozłączne 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – określa liczbę punktów wspólnych dwóch okręgów – określa wzajemne położenie okręgów, mając dane promienie tych okręgów oraz odległość ich środków – oblicza pole figury, stosując zależności między okręgami stycznymi 	K K–P P–R	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
3. Wzajemne położenie okręgu i prostej	<ul style="list-style-type: none"> wzajemne położenie okręgu i prostej okrąg wpisany w wielokąt 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> określa liczbę punktów wspólnych prostej i okręgu przy danych warunkach rozwiązuje zadania, korzystając z własności stycznej do okręgu 	K–P P–D	1
4. Kąty w okręgu	<ul style="list-style-type: none"> pojęcie kąta środkowego pojęcie kąta wpisanego twierdzenie o kątach środkowym i wpisanym, opartych na tym samym łuku oraz wnioski z tego twierdzenia 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje kąty wpisane i środkowe w okręgu oraz wskazuje łuki, na których są one oparte stosuje twierdzenie o kątach środkowym i wpisanym, opartych na tym samym łuku oraz wnioski z tego twierdzenia formułuje i dowodzi twierdzenia dotyczące kątów w okręgu 	K K–R D–W	1
5. Pole trójkąta	<ul style="list-style-type: none"> wzory na pole trójkąta ($P = \frac{1}{2}ah$, $P = \frac{1}{2}ab \sin \alpha$, wzór Herona) wzór na pole trójkąta równobocznego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> podaje różne wzory na pole trójkąta oblicza pole trójkąta, dobierając odpowiedni wzór wykorzystuje umiejętność wyznaczania pól trójkątów do obliczania pól innych wielokątów 	K P–R R–D	1
6. Okrąg wpisany w trójkąt	<ul style="list-style-type: none"> okrąg wpisany w trójkąt wzór na pole trójkąta $P = \frac{a+b+c}{2} \cdot r$, gdzie a, b, c są długościami boków tego trójkąta, a r – długością promienia okręgu wpisanego w ten trójkąt 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> rozwiązuje zadania dotyczące okręgu wpisanego w trójkąt równoboczny i prostokątny rozwiązuje zadania związane z okręgiem wpisanym w trójkąt przekształca wzory na pole trójkąta i udowadnia je 	K–P P–D D–W	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
7. Okrąg opisany na trójkącie	– okrąg opisany na trójkącie	Uczeń: – rozwiązuje zadania związane z okręgiem opisanym na trójkącie – stosuje własności środka okręgu opisanego na trójkącie w zadaniach z geometrii analitycznej	K–D R–D	1
8. Pole czworokąta	– wzory na pole równoległoboku, rombu, trapezu	Uczeń: – podaje wzory na pole równoległoboku, rombu, trapezu – wykorzystuje funkcje trygonometryczne do wyznaczania pól czworokątów	K K–D	1
9. Odległość między punktami w układzie współrzędnych	– wzór wyrażający odległość między punktami w układzie współrzędnych	Uczeń: – oblicza odległość punktów w układzie współrzędnych – oblicza obwód wielokąta, mając dane współrzędne jego wierzchołków – stosuje wzór na odległość między punktami do rozwiązywania zadań	K K P–R	1
10. Środek odcinka	– wzór na współrzędne środka odcinka	Uczeń: – wyznacza współrzędne środka odcinka, mając dane współrzędne jego końców – stosuje wzór na środek odcinka do rozwiązywania zadań związanych z figurami geometrycznymi w układzie współrzędnych	K K–R	2
11. Symetria osiowa	– definicja symetrii osiowej – pojęcie figur symetrycznych – pojęcie osi symetrii figury – symetria osiowa względem osi układu współrzędnych	Uczeń: – rysuje figury symetryczne w danej symetrii osiowej – określa liczbę osi symetrii figury oraz je wskazuje – znajduje obrazy figur geometrycznych w symetrii osiowej względem osi układu – stosuje własności symetrii osiowej do rozwiązywania zadań	K–P K–P K–R P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
12. Symetria środkowa	<ul style="list-style-type: none"> – definicja symetrii środkowej – pojęcie figur środkowosymetrycznych – pojęcie środka symetrii figury – symetria względem początku układu współrzędnych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – konstruuje figury symetryczne w danej symetrii środkowej – wyznacza środek symetrii figury – znajduje obrazy figur geometrycznych w symetrii środkowej względem początku układu współrzędnych – stosuje własności symetrii środkowej do rozwiązywania zadań 	K–P K–P K–R P–D	1
13. Powtórzenie wiadomości 14. Praca klasowa i jej omówienie				3
Godziny do dyspozycji nauczyciela				15
Razem				100

MATeMATyka 3

Plan wynikowy

Zakres podstawowy

Oznaczenia:

K – wymagania konieczne; P – wymagania podstawowe; R – wymagania rozszerzające; D – wymagania dopełniające; W – wymagania wykraczające

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
1. RACHUNEK PRAWDOPODOBIENSTWA				15
1. Reguła mnożenia	<ul style="list-style-type: none"> – reguła mnożenia – ilustracja zbioru wyników doświadczenia za pomocą drzewa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wypisuje wyniki danego doświadczenia – stosuje regułę mnożenia do wyznaczenia liczby wyników doświadczenia spełniających dany warunek – przedstawia drzewo ilustrujące zbiór wyników danego doświadczenia 	K–P K–R K–R	1
2. Permutacje	<ul style="list-style-type: none"> – definicja permutacji – definicja $n!$ – liczba permutacji zbioru n-elementowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wypisuje permutacje danego zbioru – oblicza liczbę permutacji elementów danego zbioru – przeprowadza obliczenia, stosując definicję silni – wykorzystuje permutacje do rozwiązywania zadań 	K K K P–D	1
3. Wariacje bez powtórzeń	<ul style="list-style-type: none"> – definicja wariacji bez powtórzeń – liczba k-elementowych wariacji bez powtórzeń zbioru n-elementowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza liczbę wariacji bez powtórzeń – wykorzystuje wariacje bez powtórzeń do rozwiązywania zadań 	K–R P–D	1
4. Wariacje z powtórzeniami	<ul style="list-style-type: none"> – definicja wariacji z powtórzeniami – liczba k-elementowych wariacji z powtórzeniami zbioru n-elementowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza liczbę wariacji z powtórzeniami – wykorzystuje wariacje z powtórzeniami do rozwiązywania zadań 	K–R P–D	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
5. Reguła dodawania	<ul style="list-style-type: none"> – reguła dodawania 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – stosuje regułę dodawania do wyznaczenia liczby wyników doświadczenia spełniających dany warunek – wykorzystuje podstawowe pojęcia kombinatoryki do rozwiązywania zadań 	K–R K–D	1
6. Zdarzenia losowe	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie zdarzenia elementarnego – pojęcie przestrzeni zdarzeń elementarnych – pojęcie zdarzenia losowego – wyniki sprzyjające zdarzeniu losowemu – zdarzenie pewne, zdarzenie niemożliwe – suma, iloczyn i różnica zdarzeń losowych – zdarzenia wykluczające się – zdarzenie przeciwne 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – określa przestrzeń zdarzeń elementarnych – podaje wyniki sprzyjające danemu zdarzeniu losowemu – określa zdarzenie niemożliwe i zdarzenie pewne – wyznacza sumę, iloczyn i różnicę zdarzeń losowych – wypisuje pary zdarzeń przeciwnych i pary zdarzeń wykluczających się 	K–P K–P K–P P–D K–P	1
7. Prawdopodobieństwo klasyczne	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie prawdopodobieństwa – klasyczna definicja prawdopodobieństwa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń losowych, stosując definicję klasyczną prawdopodobieństwa – stosuje regułę mnożenia, regułę dodawania, permutacje i wariacje do obliczania prawdopodobieństw zdarzeń 	K–D K–D	3
8. Rozkład prawdopodobieństwa	<ul style="list-style-type: none"> – rozkład prawdopodobieństwa – prawdopodobieństwo zdarzenia jako suma prawdopodobieństw zdarzeń elementarnych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje rozkład prawdopodobieństwa dla rzutów kostką, monetą 	K–P	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagania	Liczba godzin
9. Własności prawdopodobieństwa	– własności prawdopodobieństwa: <ol style="list-style-type: none"> 1. $P(A) \geq 0$ oraz $P(A) \leq 1$ 2. $P(\emptyset) = 0$, $P(\Omega) = 1$ 3. Jeżeli $A \subset B$, to $P(A) \leq P(B)$ 4. $P(A') = 1 - P(A)$ – własności prawdopodobieństwa cd.: <ol style="list-style-type: none"> 1. Jeżeli $A, B \subset \Omega$, to $P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$. 2. $P(A \cup B) = P(A) + P(B)$ dla dowolnych zdarzeń wykluczających się. 3. Jeżeli $A, B \subset \Omega$, to $P(A \setminus B) = P(A) - P(A \cap B)$. 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza prawdopodobieństwo zdarzenia przeciwnego – stosuje twierdzenie o prawdopodobieństwie sumy zdarzeń – sprawdza, czy zdarzenia się wykluczają – stosuje własności prawdopodobieństwa w dowodach twierdzeń 	K P–R P–R D–W	1
10. Powtórzenie wiadomości 11. Praca klasowa i jej omówienie				4
2. STATYSTYKA				9

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
1. Średnia arytmetyczna	– pojęcie średniej arytmetycznej	Uczeń: – oblicza średnią arytmetyczną zestawu danych – oblicza średnią arytmetyczną danych przedstawionych na diagramach lub pogrupowanych na inne sposoby – wykorzystuje średnią arytmetyczną do rozwiązywania zadań	K K–R P–D	2
2. Mediana i dominanta	– pojęcie mediany – pojęcie dominanty	Uczeń: – wyznacza medianę i dominantę zestawu danych – wyznacza medianę i dominantę danych przedstawionych na diagramach lub pogrupowanych na inne sposoby – wykorzystuje medianę i dominantę do rozwiązywania zadań	K K–R P–D	1
3. Odchylenie standardowe	– pojęcie wariancji – pojęcie odchylenia standardowego – pojęcie rozstępu – pojęcie odchylenia przeciętnego	Uczeń: – oblicza wariancję i odchylenie standardowe zestawu danych – oblicza wariancję i odchylenie standardowe zestawu danych przedstawionych na różne sposoby – porównuje odchylenie przeciętne z odchyleniem standardowym	K–P P–D W	1
4. Średnia ważona	– pojęcie średniej ważonej	Uczeń: – oblicza średnią ważoną zestawu liczb z podanymi wagami – stosuje średnią ważoną do rozwiązywania zadań	K–P P–D	1
5. Powtórzenie wiadomości 6. Praca klasowa i jej omówienie				4

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagania	Liczba godzin
3. STEREOMETRIA				22
1. Proste i płaszczyzny w przestrzeni	<ul style="list-style-type: none"> – wzajemne położenie dwóch płaszczyzn – wzajemne położenie dwóch prostych – prostopadłość prostych w przestrzeni – wzajemne położenie prostej i płaszczyzny – rzut prostokątny 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w wielościanie proste prostopadłe, równoległe i skośne – wskazuje w wielościanie rzut prostokątny danego odcinka na daną płaszczyznę – przeprowadza wnioski dotyczące położenia prostych w przestrzeni 	K K–P R–D	1
2. Graniastosłupy	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcia graniastosłupa prostego i graniastosłupa pochyłego – powierzchnia boczna, wysokość graniastosłupa – pojęcie prostopadłościanu – pojęcie graniastosłupa prawidłowego – pole powierzchni całkowitej graniastosłupa – siatki sześciangu 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – określa liczby ścian, wierzchołków i krawędzi graniastosłupa – sprawdza, czy istnieje graniastosłup o danej liczbie ścian, krawędzi, wierzchołków – wskazuje elementy charakterystyczne graniastosłupa – oblicza pole powierzchni bocznej i całkowitej graniastosłupa prostego – rysuje siatkę graniastosłupa prostego, mając dany jej fragment 	K K–P K P–R K	1
3. Odcinki w graniastosłupach	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie przekątnej graniastosłupa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – oblicza długości przekątnych graniastosłupa prostego – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni graniastosłupa – uzasadnia prawdziwość wzorów dotyczących przekątnych graniastosłupów 	K–P P–D D–W	1

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagañ	Liczba godzin
4. Objętość graniastosłupa	– wzór na objętość graniastosłupa	Uczeń: – oblicza objętość graniastosłupa prostego – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące graniastosłupów	K–P D–W	2
5. Ostrosłupy	– pojęcie ostrosłupa prostego – pojęcie ostrosłupa prawidłowego – pojęcia wysokości ostrosłupa i kąta płaskiego przy wierzchołku – pojęcie czworościanu foremnego – pole powierzchni ostrosłupa – wzór Eulera	Uczeń: – określa liczby ścian, wierzchołków i krawędzi ostrosłupa – wskazuje elementy charakterystyczne ostrosłupa – oblicza pole powierzchni ostrosłupa, mając daną jego siatkę – rysuje siatkę ostrosłupa prostego, mając dany jej fragment – oblicza pole powierzchni bocznej i całkowitej ostrosłupa – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni ostrosłupa – sprawdza wzór Eulera dla wybranych graniastosłupów i ostrosłupów	K K–P K–P K–P K–R P–D R	1
6. Objętość ostrosłupa	– wzór na objętość ostrosłupa	Uczeń: – oblicza objętość ostrosłupa prawidłowego – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania objętości ostrosłupa – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące ostrosłupów	K–P P–D D–W	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
7. Kąt między prostą a płaszczyzną	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie kąta między prostą a płaszczyzną 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i wyznacza kąty między odcinkami graniastosłupa a płaszczyzną jego podstawy lub ścianą boczną – wskazuje i wyznacza kąty między odcinkami ostrosłupa a płaszczyzną jego podstawy – rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta między prostą a płaszczyzną 	K–R K–R P–D	1
8. Kąt dwuścienny	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie kąta dwuściennego – miara kąta dwuściennego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje kąt między sąsiednimi ścianami wielościanów – wyznacza kąt między sąsiednimi ścianami wielościanów – rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta dwuściennego 	K P–D P–D	2
9. Przekroje prostopadłościanów	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie przekroju prostopadłościanu 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przekroje prostopadłościanu – oblicza pole danego przekroju – rozwiązuje zadania dotyczące przekrojów prostopadłościanu 	K–P P–D R–W	1
10. Walec	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie walca – pojęcia podstawy walca, wysokości oraz tworzącej – wzór na pole powierzchni całkowitej walca – pojęcie przekroju osiowego walca – wzór na objętość walca 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy charakterystyczne walca – zaznacza przekrój osiowy walca – oblicza pole powierzchni całkowitej walca – oblicza objętość walca – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości walca – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące walca 	K K K–R K–R P–D D–W	2

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
11. Stożek	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie stożka – pojęcia podstawy stożka, wierzchołka, wysokości oraz tworzącej – wzór na pole powierzchni całkowitej stożka – pojęcia przekroju osiowego stożka oraz kąta rozwarcia – wzór na objętość stożka 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy charakterystyczne stożka – zaznacza przekrój osiowy i kąt rozwarcia stożka – oblicza pole powierzchni całkowitej stożka – oblicza objętość stożka – rozwiązuje zadania dotyczące rozwinięcia powierzchni bocznej stożka – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości stożka – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące stożka 	K K K–R K–R P–D P–D D–W	2
12. Kula	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcia kuli i sfery – przekroje kuli, koło wielkie – pojęcie stycznej do kuli – wzór na pole powierzchni kuli – wzór na objętość kuli 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy charakterystyczne kuli – oblicza pole powierzchni kuli i jej objętość – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące kuli 	K–P K–R P–D D–W	1
13. Bryły podobne	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie brył podobnych – pojęcie skali podobieństwa brył podobnych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza skalę podobieństwa brył podobnych – wykorzystuje podobieństwo brył do rozwiązywania zadań 	P P–D	1
14. Powtórzenie wiadomości 15. Praca klasowa i jej omówienie				4

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań	Liczba godzin
4. PRZYKŁADY DOWODÓW W MATEMATYCE				4
1. Dowody w algebrze	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenia dotyczące własności liczb – twierdzenia dotyczące wyrażeń algebraicznych 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi własności liczb – dowodzi prawdziwości nierówności 	K–D K–D	2
2. Dowody w geometrii	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenia dotyczące własności figur płaskich – twierdzenie o dwusiecznej kąta w trójkącie 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi własności figur płaskich – wykorzystuje własności figur płaskich do dowodzenia twierdzeń – przeprowadza dowody wymagające wiedzy opisanej na poziomie (W) w innych działach (np. twierdzenie Talesa) 	K–D K–D W	2
5. POWTÓRZENIE PRZED MATURĄ				25
			Razem	75

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny oraz sposoby i kryteria klasyfikowania z matematyki.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie wykazał się opanowaniem podstawowych wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej i nie spełnił wymagań na ocenę dopuszczającą.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który opanował wiadomości i umiejętności przewidziane podstawą programową w takim zakresie, że potrafi samodzielnie lub z niewielką pomocą nauczyciela wykonać ćwiczenia i zadania o niewielkim stopniu trudności, wykazać się znajomością i rozumieniem najprostszych pojęć oraz algorytmów, operować najprostszymi obiektami abstrakcyjnymi (liczbami, zbiorami, zmiennymi, zbudowanymi z nich wyrażeniami).

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który opanował wiadomości i umiejętności przewidziane podstawą programową, w szczególności wykazuje się znajomością i rozumieniem poznanych pojęć i algorytmów, stosuje poznane wzory i twierdzenia w rozwiązywaniu typowych ćwiczeń i zadań, wykonuje proste obliczenia i przekształcenia matematyczne.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który opanował wiadomości i umiejętności przewidziane podstawą programową oraz wybrane elementy nauczania, co pozwala mu samodzielnie rozwiązywać typowe zadania, wykazać się znajomością i rozumieniem poznanych pojęć, twierdzeń i algorytmów, posługiwać się językiem matematycznym, który może zawierać jedynie nieliczne błędy i potknięcia, sprawnie rachować oraz przeprowadzać proste rozumowania dedukcyjne, stosować metody matematyczne w sytuacjach problemowych.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który opanował pełen zakres materiału przewidziany programem nauczania i potrafi sprawnie rachować, samodzielnie rozwiązywać zadania, wykazać się znajomością definicji i twierdzeń oraz umiejętnością ich zastosowania w zadaniach problemowych, posługiwać się poprawnym językiem matematycznym, samodzielnie zdobywać wiedzę oraz przeprowadzać rozmaite rozumowania dedukcyjne, argumentować i uzasadniać wnioski oraz przeprowadzać i redagować dowód.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego wiedza znacznie wykracza poza obowiązujący program nauczania, twórczo rozwija własne uzdolnienia i zainteresowania, prezentuje nietypowe rozwiązania problemów matematycznych, pomysłowo i oryginalnie rozwiązuje nietypowe zadania, bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach matematycznych.

Edukacyjne osiągnięcia ucznia oceniane są w różnorodnych formach i z różną wagą oceny.

Forma sprawdzania osiągnięć	waga
sprawdziany pisemne (prace klasowe w formie zadań zamkniętych i otwartych zapowiedziane z minimum tygodniowym wyprzedzeniem, obejmujące większy zakres materiału, o którym uczniowie są dokładnie informowani)	5
kartkówki (zapowiedziane i niezapowiedziane obejmujące materiał z trzech ostatnich tematów)	3
odpowiedzi ustne (zapowiedziane powtórki, krótkie przypomnienia ważnych definicji, twierdzeń, własności niezbędnych do prowadzenia lekcji, rozwiązanie zadania, itp.)	1 lub 3
prace domowe	1
praca na lekcji (indywidualna lub zbiorowa)	1
aktywność na zajęciach (pozytywna i negatywna)	1

testy diagnostyczne (sprawdzające umiejętności z wcześniejszych etapów)	ocena kształcąca podana w formie punktów lub procentów
badanie wyników nauczania, próbna matura	5
sprawdziany powtórkowe do matury	3
praca długoterminowa	2

ocena / forma sprawdzania	sprawdzian	kartkówka, odpowiedź ustna, prace domowe	badanie wyników nauczania, próbna matura
ndst	0 – 39%	0 - 39%	0 – 29%
dop	40 – 49%	40 - 49%	30 – 42%
dst	50 – 69%	50 – 69%	43 – 65%
db	70 – 84%	70 – 84%	66 – 77%
bdb	85 – 97%	85 – 100%	78 – 90%
cel	98 – 100%		91 – 100%

Uczeń ma obowiązek aktywnie uczestniczyć w lekcjach matematyki, być do nich przygotowany, posiadać podręcznik, zbiór zadań oraz zeszyt.

Uczeń ma prawo dwa razy w semestrze zgłosić nieprzygotowanie do lekcji (nieprzygotowanie do odpowiedzi, braku zeszytu, braku zadania). Nieprzygotowanie do lekcji zgłaszane jest nauczycielowi przed rozpoczęciem lekcji. Większa ilość „np” jest równoważna z oceną niedostateczną. Zgłoszenie „np” nie dotyczy lekcji, na której ma się odbyć wcześniej zapowiedziany sprawdzian, zapowiedziana kartkówka lub zapowiedziana powtórka.

Uczeń nieobecny na sprawdzianie ma obowiązek uzupełnić go w terminie (poza lekcyjnym) uzgodnionym z nauczycielem. W przypadku nieobecności dłuższej niż tydzień spowodowanej np. chorobą, uczeń ma dwa tygodnie (od momentu powrotu do szkoły) na nadrobienie materiału i uzupełnienie sprawdzianu. Termin (poza lekcyjny) ustala z nauczycielem. Uczeń ma możliwość poprawy sprawdzianu w terminie (poza lekcyjnym) ustalonym z nauczycielem do dwóch tygodni od uzyskania niezadowolającej oceny. Konieczne jest poprawienie sprawdzianu ocenionego na ocenę niedostateczną.

Przy ustaleniu oceny śródrocznej i rocznej nauczyciel posiłkuje się średnią ważoną i na jej podstawie może wystawić ocenę w następujący sposób:

ocena	średnia
-------	---------

ndst	0 — 1,79
dop	1,8 — 2,69
dst	2,7 — 3,59
db	3,6 — 4,49
bdb	4,5 — 5,39
cel	od 5,4